

hvor f.eks. lægemidler udvikles og afprøves i overensstemmelse med internationale forskrifter.

Til nr. 3

I sin udtalelse til Justitsministeriet har Rådet for Dyreforsøg anført, at ansøgninger om tilladelse til dyreforsøg i visse tilfælde kan give anledning til sådan tvivl hos Dyreforsøgstilsynet, at det er vanskeligt at tage stilling til det ansøgte uden at have set forsøget demonstreret i praksis.

På den baggrund foreslås det, at Dyreforsøgstilsynet som et led i behandlingen af en ansøgning skal kunne tillade, at et forsøg skal demonstreres for tilsynet.

Bestemmelsen må bl.a. ses som en naturlig forlængelse af bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 2, om, at tilladelse kan nægtes, såfremt forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn. Som anført i bemærkningerne til nr. 2 må der stilles større krav til forsøgets gavn, jo mere belastende forsøget er for dyret.

Fremgangsmåden med demonstration af et forsøg må kun anvendes, hvis Dyreforsøgstilsynet ud fra de foreliggende oplysninger finder det dyreværnsmæssigt forsvarligt at udføre forsøget. Bestemmelsen finder anvendelse, hvis en demonstration er påkrævet for at give Dyreforsøgstilsynet tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til, om tilladelse kan meddeles inden for lovens rammer og i givet fald udforme vilkårene for tilladelsen.

Til nr. 4

Rådet for Dyreforsøg har påpeget, at kompetenceforholdene på institutioner og virksomheder i nogle tilfælde gør det u hensigtsmæssigt, at ansvaret for alle led i en dyreforsøgstilladelse hviler på tilladelse-sindehaveren personligt.

I mange store, herunder statslige, institutioner, er opstaldningen og pasningen af dyrene centraliseret og så integreret i institutionen som sådan, at den enkelte forsøgsudøver, der er afhængig af de faciliteter, der stilles til rådighed, i det væsentlige ikke har nogen indflydelse herpå.

Det foreslås på den baggrund, at Dyreforsøgstilsynet får mulighed for at tillade, at ansvaret for overholdelse af gældende regler vedrørende indretning og drift af stalde og forsøgslokaler, dyrenes pasning samt journalføringen ikke påhviler forsøgsudøveren personligt, men derimod institutionen eller virksomheden som sådan eller eventuelt en bestemt person, der er ansat eller antaget af virksomheden til opgaven, og som har de fornødne faglige kvalifikationer. Sådanne ordninger kendes også fra udlandet. Ordningen giver en bedre mulighed for at sikre, at lov-

givningen overholdes, og at virksomheden eller institutionen kan leve op til de stillede krav.

Der behøver ikke at være tale om, at ansvaret for alle de nævnte opgaver pålægges institutionen eller virksomheden eller en anden person end forsøgsudøveren. Efter behov kan det bestemmes, at f.eks. kun ansvaret for indretning og drift af stalde eller forsøgslokaler eller kun ansvaret for journalføringen påhviler en anden end forsøgsudøveren.

Det foreslås, at justitsministeren bemyndiges til om fornødent at fastsætte nærmere regler om adgangen til at lade ansvaret påhvile en anden end forsøgsudøveren.

Til nr. 5

Der foreslås en konsekvensændring som følge af forslaget om at indsætte en ny § 2, stk. 2, jf. herved § 1, nr. 4. Da der efter dette forslag åbnes mulighed for, at ansvaret for dele af dyreforsøgsaktiviteten kan lægges på virksomheden eller institutionen som sådan eller på andre personer end forsøgsudøveren, foreslås det, at det i tilladelsen til dyreforsøg skal angives, hvem der er ansvarlig for de enkelte dele af dyreforsøgsaktiviteten.

Til nr. 6

Med henblik på at tilpasse bestemmelsen til de internationale regelsæt foreslås det, at det i § 5 præciseres, at ikke alene udførelse af forsøg, men også opstaldning af dyrene skal ske i dertil egnede lokaler. Dette er også i overensstemmelse med den praksis, der gælder i dag.

Til nr. 7

Det foreslås, at bestemmelsen om, at der ved hvert forsøg skal anvendes et i dyrerækken så lavt stående dyr som muligt, udgår af loven.

Det Dyreetiske Råd har i sin udtalelse fremhævet, at det er uklart, hvad der forstås ved »lavt stående«. Hvis meningen er, at et dyr er mere lavt stående, i jo mindre grad det må formodes at kunne opleve smerte eller anden form for lidelse, findes kravet ud fra en etisk betragtning rimeligt. Derimod finder rådet det tvivlsomt, om der kan opstilles en generel rangordning af hvirveldyr som mere eller mindre lavtstående. På denne baggrund har rådet foreslået, at bestemmelsen ophæves.

Rådet for Dyreforsøg har tilsluttet sig dette synspunkt og har i denne forbindelse bemærket, at forslaget vil bringe dansk lovgivning i fuld overensstemmelse med Europarådskonventionen og EF-direktivet.